

10 listopada 2002 r.

Przemówienie na Anioł Pański „Piękno gór”

1. W drugą niedzielę listopada we Włoszech obchodzimy Dzień Dziękczynienia, ogłoszony przez Krajową Konfederację Rolników Indywidualnych. Piękną powinnością jest dziękować Bogu za dary otrzymane w ciągu roku i wyrazić wdzięczność ludziom, którzy pracują przy zbiorze plonów ziemi. Rolnicy często mało cenieni w społeczeństwach przemysłowych, zasługują na powszechny szacunek, ze względu na niezwykle ważną służbę jaką pełnią dla całej rodziny ludzkiej.

Wszyscy powinni czuć się zobowiązani do ochrony świata stworzonego. Jak napisali w swoim orędziu biskupi włoscy: Nie wolno nam nigdy zapomnieć, że ziemia należy do Boga, chociaż Bóg polecił ją rękom człowieka, aby czynił ją sobie poddaną (por. *Rdz 1, 28*). Konieczne jest w związku z tym głębokie przewartościowanie w kulturze: zamiast ślepo wyzyskiwać zasoby naturalne, trzeba „nawrócić się” na odpowiedzialne zarządzanie dobrami, które Bóg powierzył nam, stwarzając świat.

2. Organizacja Narodów Zjednoczonych ogłosiła rok 2002 Rokiem Gór. Dlatego dzisiejszy Dzień Dziękczynienia odnosi się w sposób szczególny do obszarów górskich, które stanowią dla człowieka wspaniały dar. Góry od zawsze fascynują ludzkiego ducha, tak dalece że Biblia uważa je za uprzywilejowane miejsce spotkania z Bogiem. Są w związku z tym symbolem wznoszenia się człowieka do jego Stwórcy.

Góry nie są jednak tylko miejscem wypoczynku i wakacji - dla wielu osób są one miejscem codziennego trudu, nierzadko podejmowanego w samotności i odosobnieniu. Góry są dziedzictwem wszystkich i przez wszystkich winny być szanowane, kochane i pieczołowicie chronione. Jest to bowiem dobro wspólne, a zachowanie jego integralności leży w interesie całej ludzkości.

3. Ileż razy chodząc po górskich ścieżkach, spotykamy kościółki lub przydrożne kapliczki poświęcone Maryi. Dziewica Matka milcząco czuwa z wysoka nad swoimi dziećmi.

Ewangelia dzisiejszej niedzieli (por. *Mt 25, 1-13*) sugeruje nam, że powinniśmy widzieć w Niej „Pannę roztrofną”, wzór Kościoła, czujnie oczekującego na chwalebny powrót Chrystusa. Wzywajmy Ją teraz z ufnością, by pomogła nam roztropnie zarządzać wszelkimi dobrami i zasobami natury.

Jan Paweł II